

KUURROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUURROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10.

N:o 10
Lokakuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

39. vuosikerta 1934

KALEVALAN SISÄISTEN KAUNEUKSIEN ARVO

Puhe viime helmikuussa Kalevalan päivänä Hels. K.m. y:ssä.

Tuskinpa monella sivistyskansalla on oma eepoksensa. Suomella on suurenmoinen Kalevala ja Kanteletar, Kreikalla Odyssea ja Ilias. Meidän Kalevalallamme on omat taruolentonsa: vaka, vanha Väinämöinen, nuori Joukahainen eli Kullervo, lieto Lemminkäinen eli kaunis Kaukomieli, seppo Ilmarinen, Louhi, Pohjolan emäntä, Aino, Kyllikki ynnä muut. Olemme joskus nähneet tauluista tai kirjoista kuvan, joka esittää pitkä- ja valkopartaisen, kookkaan vanhuksen soittelemassa kanteletta katse ylöspäin kohotettuna lirisevän veden partaalla, mihin joukko metsän ja veden eläimiä on kiiruhtanut kuuntelemaan hauen luista tehdyn kanteleen lumoavaa soittoa. Petoeläimetkin, kuten karhu, kettu ja kotka, kuuntelivat suuresti haltioituneina, unohtaen lähellään olevan herkullisen riistan. Vemmelsäärinen jänö saattoi istua petoeläinten läheisyydessä. Kalatkin nostivat päänsä ylös veden pinnalle. Kultatukkainen veden neito kellui vedessä kuunnellen Kalevalan uroon soittoa.

Tai olemme nähneet toisen taulun, joka esittää Väinämöistä tavoittamassa veteen hypännyttä Aino neitoa. Kalevalassa kerrotaan, miten nuori ja yltiöpäinen Joukahainen kuultuaan vanhasta Väinämöisestä ja hänen laulunsa mahdista lähti Pohjolasta Etelään näyttämään suurta taitoaan vanhalle ukolle, jonka hän päätti nujertaa. Turhaan varoitti vanha emo poikaansa. Se vain kuumensi Joukahaisen itserakkautta: vanha Väinämöinenkö voittaisi hänet, väkevän ja nuoren Pohjolan uroon? Meni kiivas, nuori Joukahainen alas Hämeeseen päin.

Kaukana etelässä vaka vanha Väinämöinen havahtui: outoja ääniä kuului Pohjolasta päin. Ken sieltä noin kiivaasti tulla porhalsi? Jo aavisti Väinämöinen tulijan, Joukahaisen, kers-

kailevan kilpailijansa. Tyynenä seisoivat hän, kun nuori Joukahainen alkoi myrskyisin mielin haastaa häntä laulukilpailuun, yrittäpä manata hänet laulukuninkaan, voimattomaksi. Silloin suuttui, siitä Väinämöinen ja loihe laulamaan, lauloi nuoren Joukahaisen maanrakohon kainaloja myöten. Jo tunsivat nuori Joukahainen hädän, aneli apua, lupaili siskonsa hänelle avioksi. Siitä riemastui Väinämöinen ja lauloi laulunsa takaisin eli peruutti loihatusanansa. Mutta Joukahainen oli murtunut siskonsa »myynnistä». Ja vanha emo neuvoili Aino tytärtänsä taipumaan suuren laulajan ja kuulun Väinämöisen avioksi. Mutta nuori neito »vieri vetehen alle aaltojen syvien» tulematta koskaan Väinämöisen puolisoiksi.

Lemminkäinen edusti rakkauden sankaria, hän ei pelännyt vastoinkäymisiä. Niinpä hän ryösti vastahakoisen Kyllikin ja kostaakseen hänen välinpitämättömyytensä kosiskeli Pohjolan tytärtä itselleen. Mutta hänelle määrättiin monta hengenvaarallista ehtoa. Kun hänen piti viimein ampua joutsen Tuonelan joelta, niin hänet surmattiin ja viskattiin Tuonon koskeen, josta hänen äitinsä haravoi poikansa hajaantuneet luut kokoon.

Kalevalan kansa eli syvää, alkuperäistä luonnonelämää, kulkien tuohivirsuissa ja rohdinmeikossa kanteleineen ja laulumahittineen.

Mitä voimme oppia näistä vertauskuvista? Väinämöinen itse on kuin runous ja laulu; hän on saanut kulkea yksin nuoren kansan ymmärtämättä häntä ilman kansan vaalivaa rakkautta Kalevala Väinämöisineen joutuisi unhoon. Mikään runous ei tietenkään voi elää ilman rakkautta. Kun lukee Kalevalaa, niin ei voi olla ihmettelemättä sen suunnatonta mielikuvitusrikkautta ja -voimaa. Se opettaa meitä huomamaan kauneutta ajatusmaailmasta. Jos osamme

JALKAMATKA AHVENANMAALLA

(Jatk. n:osta 9, s lta 110.)

Useat meistä kyllä arvelivat ottaneensa ruokaa liian paljon, mutta jo seuraavan päivän iltana sai jokainen tuntea menetelleensä viisaasti seurattessaan kokeneempien neuvoja, sillä ensimmäisessä leiripaikassa tiistaina oli ruokahalu tavaton. Mutta kiirehdinpä tapausten edelle.

Saatuamme kaikki pakkaustyöt hilpeän ja vallattoman mielialan vallitessa suoritettua, aloimme, kun oli vielä aikaa, punnitsemaan kenellä olisi suurin ruokavarasto, kenellä pienin. Leikinlaskun ja naurun säestämänä saatiin tämäkin toimitus viimein loppuun

Kastelholman linnan rauniot.

ja huomattiin että »nälkäisin» meistä oli muuan pääkaupunkilaisneitonon jolla oli kerassaan komea kasa selässään. Riveihin järjestettyämme marssimme satamaan. Sinne oli kokoontunut suuri joukko uteliasta yleisöä katsomaan lähtöämme. Heillä oli varmaan hauskaa katsellessaan retkeilijäin parvea, kun nousimme laivaan. Polkupyörineen, pulleine selkäreppuineen ja erilaisine retkeilypukuineen teki näky reippaan ja iloisen vaikutuksen. Suurta iloa herätti eräs retkeläisistä joka suuren selkäreppunsa hihnoihin oli ripustanut pienen, yhden kupillisen vetävän kahvipannun. Viimein sitten koitti lähtöhetki ja Åland jonka oli määrä kuljettaa meidät yli Ahvenanmeren, irtautui hiljalleen laiturista. Ennakolta olimme parin toverini kanssa varanneet itsellemme kolmen hengen hytin, mutta niin kävi että meitä sullottiin sinne seitsemän henkeä. »Kyllä sopu sijaa antaa» tuumimme, ja järjestimme itsemme nukkumaan ja jätimme kalliit minämme kohtalon ja laivan kapteenin huomaan.

kehittää ajatuksiamme kauniiksi, voimme lopulta nähdä elämän ja kaiken kauniina, vieläpä kuin kalevalaisena runoelmana. Silloin vasta on helppoa ymmärtää Kalevalan sisäisten kau-neuksien ikearvoa.

Laina Vainola.

Aamulla herätessämme löysimme itsemme Ahvenanmaalta. Kiirehdimme rantaan jossa retken johtajat, tohtori Kaarina Kari ja maisteri Fanny Savolainen toimeliaina järjestelivät kumpikin omaa ryhmäänsä. Tohtori Kari johti polkupyörä-retkeä ja maisteri Savolainen meidän jalkamatkaamme. Kun kumpikin ryhmä oli saatu järjestykseen, lähti pyöräilyosasto matkalleen meidän hyvästelyjemme saattamana. Sen jälkeen me järeille jääneet järjestäydimme pienempiin ryhmiin joista jokainen muodosti oman telttakuntansa. Jokainen ryhmä taasen järjesti keskuudessaan työvuorot s.t.s. »kottikärkyjen» työntövuorot. Teltat oli nim. määrä kuljettaa mukana työntökärkyillä. Pelottavalta se kuormajuhdan toimi ensinäkemältä vaikuttii, mutta kun työntämisen helpottamiseksi oli kärkyjen aisat varustettu olan yli kulkevilla kannatinhihnoilla, niin kävi sekin työ lopulta vähän helpommin. Aamulla klo 7 lähdimme liikkeelle. Alkumatka alkoi reippaassa tahdissa mutta mitä korkeammalle aurinko pilvettömällä taivaalla kohosi, sitä raskaammalta alkoi matkan teko tuntua. Reipasta tuulta kyllä pidettiin kaikin keinoin yllä, eikä masennus kenenkään mieltä päässyt valtaamaan. Kun matkan varrella kohdattiin talo, tehtiin sen kaivolle oikea joukkoryntäys. Virkistävältä tuntuikin kovassa helteessä lasi raitista vettä, ja uusin voimin jatkettiin matkaa siksi kunnes vatsa alkoi vaatimaan osaansa. Sopivassa paikassa tien varrella pysähdyttiin nauttimaan voileipiä. Harvoinpa ovat voileivät maistuneet niin hyviltä kuin tuona kesäisenä päivänä kukkean luonnon keskellä. Lyhyen lepo hetken jälkeen puhdistettiin »pöydät», sillä ankara määräys oli johtajien taholta annettu siitä että pienintäkään rikkaa tai paperipalasta ei saanut jäädä leiri- tai ruokailupaikoille, ja tämän määräyksen tarkan noudattamisen olivat retkeläiset ottaneet kunnia-asiakseen. Matka jatkui. Mitä ihanimpia maisemia saimme matkamme varrella nähdä. Sivuitimme taloja ja kyliä joista kaikista loisti vastaan siisteys ja puhtaus. Kastelholman vanhan linnan rauniot ja Sundin pieni, soma kirkko saivat osakseen yleisen ihastuksen.

Kvarnboon, joka oli määrätty ensimmäiseksi pysähdys- ja yöpymispaikaksemme, saavuttiin klo 9 ajoissa illalla. Riemulla tervehdittiin pysähdysmää-

Leiripaikalla.

KUUROMYKKÄIN JOULU

ilmestyy taas entiseen tapansa marraskuun puolivälissä kuurojen ja heidän ystäviensä luettavaksi, sisältäen runsaasti arvokkaita kirjoituksia tunnetuilta kynänkäyttäjiltä ja suuren joukon tekstiin liittyviä kuvia.

Lehden hinta on 5 markkaa, ja toivomme, että Joululehtemme vanhat, uskolliset asiamiehet tänäkin vuonna sitä innokkaasti levittäisivät; uusia asiamiehiä otetaan sinne, missä ei sellaista ennestään ole.

Asiamiehet saavat myyntipalkkiota 10 %, eli jokaisesta 10 kappaaleesta yhden ilmaiseksi. Lisäksi jaetaan parhaimmille asiamiehille, kuten ennenkin, yhteensä 12 palkintoa, niistä 6 maalla-asuville ja 6 kaupunkiasiamiehille.

Koko puhdas voitto Kuuromykkäin Joulusta tulee Suomen Kuuromykkäinliiton hyväksi, lähinnä sen äänenkannattajan „Kuuromykkäin lehden“ tukemiseksi.

„Kuuromykkäin Joulun“ tilauslistoja saa toimitukselta os.: Helsinki, Johanneksentie 4, josta saa myös lehteä tilata ja yksityiskappaleita ostaa.

TOIMITUS:

Huugo Nyberg.

Rurik Pitkänen.

räystä ja etsittyämme kauniin ja suojaisen ahonlaidan läheltä merenrantaa, ryhdyimme teltoja pystyttämään. Kädenkäänteessä olivat »talot» valmiina ja sen jälkeen ryhdyttiin kovalla kiireellä illallisen valmistamispuuhiiin. Pian kiehuivat kivihelloilla ja risuliesillä puuropadat ja kahvipannut ja kun läheisistä taloista oli saatu maitoa särpimeksi, tunnustivat kaikki että mukaan otetuista »herkuista» kokoonpantu illallinen oli niin houkutteleva ettei parempaa voinut ajatella. Aterian päätyttyä menimme joukolla uimaan tai muuten puhdistautumaan matkapyölyistä läheiseen rantaan, ja sitten olikin jo aika käydä levolle. Tyynynpäälliset täytettiin heinillä ja niin oli mitä parhain päänalus valmis. Vuoteiksi levitettiin teltan lattialle vahva kerros kattohuopaa ja sen päälle vielä tiivistettyä vahvaa paperia. Kun vaatteet päällä ja makuuhuopaan kääriytyneenä heittäytyi nukkumaan, ei tarvinnut pelätä että maan kylmyys tai kosteus pääsisi uhkaamaan terveyttä. Pian vallitsi leirialueella, jossa lähes kolmekymmentä eriväristä telttaa kohosi, täysi rauha. Ensimmäinen päivämatka oli päättynyt hyvin ja monet jotka aikaisemmin päivällä ajattelivat seuraavana aamuna palata Turkuun ja sitä tietä kotiin, tulivat aamulla virkistyneinä ja reippaina herättyänsä toisiin ajatuksiin ja suorittivat koko retken loppuun. Aamulla herät-

tyämme ja toimitettuumme aamuaskareet, kiehautettiin tuota pikaa aamukahvi ja puuro ja ne nautittuumme koottiin teltat ja puhdistettiin leiripaikka. Kun kaikki oli valmista, järjestyimme riviin ja sen jälkeen toimitettiin nimenhuuto. Sen tapahduttua laulettiin pari laulua ja viimeisen sävelen haihtuessa autereiseen aamuilmaan, alotimme toisen päivämarssimme.

Kaikki viisi päivää olivat suurin piirtein samanlaisia lepo- uinti- ja leiriytymispysähdysineen. Jos matkan varrella huomasimme kaupan, tehtiin sinne samanlainen joukkoryntäys kuin kaivollekin. Hedelmät ja makeiset tekivät niinä päivinä hyvin kauppansa Ahvenanmaalla.

Näköalat ja nähtävyydet vaihtelivat, ja minun on tunnustettava että siinä suhteessa on Ahvenanmaalla paljon tarjottavaa matkailijalle. Mutta erästä seikkaa en voi vaitiololla sivuuttaa. Jokaisessa talossa joka matkamme varrella liputti, liehuivat tangossa Ruotsin värit, sininen ja keltainen. Ne olivat tosin useammassa tapauksessa päällekkäin, ei ristilippuna, mutta sittenkin loukkasi suomalaisen silmää se ettei missään edes vahingossa nähnyt valtakunnan värejä, sinistä ja valkoista. Ystävällisesti meidät kuitenkin kaikkialla otettiin vastaan, ja viimeisessä pysähdyspaikassa juhannusaattoiltana oli järjestetty juhannustanssit erääseen suureen nuorisoseurataloon. Sinne

saapui vastakkaiselta taholta pyöräilyretkikuntakin ja yhdessä sitten nautittiin talon tarjoama runsas ja maukas päivällinen. Sen jälkeen siirryimme pihamaalle jonne oli pystytetty kaunis juhannusriuku. Juhlallisesti vedettiin lippu salkoon ja sen jälkeen laulettiin pari laulua suomeksi ja ruotsiksi. Pihalta siirryimme taloon jossa sitten karkeloimme paikkakunnan nuorten kanssa.

Aamuyöstä kiirehdimme laivaamme nukkuamaan ja Turkuun saavuimme juhannuspäivän iltapäivällä. Asemalla kiireesti hyvästeltä ja kiitettävä hyvästä matkaseurasta, kiirehdimme me helsinkiläiset junaamme, sillä jokainen meistä tunsu jo koti-ikävä. Väsyneinä mutta tyytyväisinä ja muistoista sekä kokemuksista rikkaampina saavuimme illalla pääkaupunkiin, ja niin oli tämä ensimmäinen pitempi retkeilyni päättynyt.

Haluaisin kuuromykkille suositella tällaisia retkeilyjä, sillä niistä on meille kuuroille sekä huivia että hyötyä arvaamattoman paljon. Oikein suunniteltu, johdettu ja suoritettu retki on varmaan oleva monelle elämys joka ei milloinkaan haihdu mielestä. Retkeilemään kuuromykkät ja tutustumaan kauniiseen synnyinmaahamme!

Ohjeeksi matkareittien suunnittelua ja jakoa varten annan julkaistavaksi matkaohjelmamme Ahvenanmaalla:

Jalkamatkareitit: Matka I. Bomarsund—Finby—Tosarby—Kasteholman linna—Sundin kirkko—Bertby—Kvarnbo. Matka II. Kvarnbo—Syllåda—Orrdalsklint—Långsjö—Åsgåra—Ödkarby. Matka III. Ödkarby—Vestergeta—Getavuoret matkailijamajoineen—Labbnäs'in täysihcitola. Matka IV. Labbnäs—merimatka Skarppätöhön—Strömma—Bredbolstad—Mörby—Frebbenby. Matka V. Frebbenby—Emkarby—Gölby—Bergshyddan.

Polkupyöräreitit: Matka I. Bomarsund—Finby—Tosarby—Kasteholman linna—Sundin kirkko—Bertby—Kvarnbo—Ödkarby—Geta—Finnö—Geta, 50 km. Matka II. Geta—Ödkarby—Finströmin kirkko—Emkarby—Frebenby—Eckerö—Storby, 50 km. Matka III. Storby—Frebbenby—Kattby—Mellantorp—Vestansund—Ulsby—Möckelby—Hindersböle—Önningeby—Lemland, 50 km. Matka IV. Lemland—Östergård—Granboda—Lumparland—Norrboda—Lumparland—Lampoby—Lumbarland—Granboda—Lemland. Prästgården 50 km. Matka V. Lemland—Önningeby—Överby—Ytterby—Godby—Jomala—Möckelby, 50 km.

Tuula.

Lehtemme seuraava numero ilmestyy yhdistettynä marras- ja joulukuun numerona, jossa on m. m. taiteilija Lauri Vainolan kirjoittama matkakertomus Köpenhaminasta, joulukuun alkupäivinä, mistä täten arv. uutisten lähettäjiille huomautetaan.

KANALA

(Jatk. n:sta 9, s:lta 107.)

Kanalan pohjamuoto.

Kananhoitajien käytännössä saavuttama kokemus on tuonut esiin sen, että parhaat tulokset, ainakin mitä tulee käytännölliseen järjestelyyn kanalatöissä, on antanut kapeahko kanalarakennus, jossa pohjoisseinällä kulkee käytävä ja eteläseinällä karsinat vieressä. Tällainen kanala on pitempi tai lyhyempi siinä pidettäväksi suunnitellun kanamäärän mukaan. Siihen voi liittyä jatkona esim. varastohuone ja lantala ja hyvin suuressa kanalassa tarvitaan lisäksi munien säilytys- ja pakkaushuone, mahdollisesti hoitajan asunto, hautomo ja kellareita, jotka voipi sijoittaa rakennuksen keskustaan useampikerroksisena huoneryhmänä.

Kylmä vai lämmin kanala!

Eräs viime aikoina huomiota herättänyt kysymys on se, onko tarpeellista kanaloitten lämmittäminen voi ei ja onpa väitetty, että ennen ei kananhoito Suomessa kehity sellaiseksi tekijäksi kuin esim. Tanskassa, ennenkuin opitaan halpoja lämmittämättömiä kanaloita rakentamaan. Mutta lämmittämätön kanala ei saa kuitenkaan olla hatara eikä vetoinen ja tosiasia on, että tällaista tiivistä kanalaa ei rakenneta sen halvemmalla kuin millä hinnalla Suomessa on totuttu vaatimattomia kanaloita rakentamaan. Lämmitysruunin hinta tosin jää pois, mutta kana sensijaan käyttää enemmän rehuja lämpötalouttaan varten, niin että on hyvin kysymyksenalaista säästääkö tässä mitään. Juomaveden jäätymästä estäminen lienee myös vaikeata. Samoin kanalan todella kuivana pitäminen meidän kostean kylmässä ilmanalassamme. Väite, että kanarotumme sellaisissa oloissa kehittyisivät erittäin voimakkaksi on vielä todistamaton ja taas toiselta puolelta voidaan osoittaa, että kananhoitomme huimaava kehitys ja nimenomaan juuri lukuisten voimakkaiden ja hyvin munivien kanakantojen olemassaolo todistaa vain hyvää tähänastisen rakennustapamme puolesta, joten ei liene syytä siitä luopua, ainakaan ennenkuin yhtä pitkäaikainen kokemus antaa yhtä hyvät tai paremmat tulokset todistukseksi lämmittämättömien kanaloitten etevämmyydestä.

Kanalan uuneina ovat osoittautuneet parhaksi rautapeltiset kiuasuunit. Ne ovat suhteellisen halpoja eivätkä kuluta paljon puuta.

Sisustuskysymyksiä.

On väitetty käytävää kalliin tilan tuhlaukseksi ja mikä estää käyttämästä sitäkin tilaa kanoille, jos pitää sitä parempana. Useimmat kananhoitajat pitävät kuitenkin käytävän etuja

suurempina kuin sen haittoja, he säästävät mielestään ajassa sen, mitä toinen luulee säästävänsä lattiapinta-alaa tarkasti hyväkseen käyttäen. Kun sitten tarkastuspesät, orret ja lantapöydät on sijoitettu käytävän viereen, käymunien korjuu y. m. työt mukavasti käytävältä käsin, varsinkin rehun- ja lannankuljetusvauvoja avuksi käyttäen. Jos esim. siitososastojen kautta — varsinkin kanalassa, jossa pidetään eri rotuja — pitkin päivää kuljetaan karsinasta toiseen, on olemassa suuri sekaantumisen vaara. Retkeilijöiden tai ostajien kuljettaminen karsinarivin läpi ei myöskään käypänsä, sillä kanat aristuvat ja häiriintyvät siitä siinä määrin, että se vaikuttaa ehkäisevästi munintaan.

Kanalan sisustamisen yksityiskohdista on kananhoitajien keskuudessa eroavia mielipiteitä. Kuka pitää lantapöytää orsien alla aivan välttämättömänä, kuka katsoo niiden puhdistamisen siinä määrin lisäävän jokapäiväistä työtä kanalassa, että ne vallan tuomitsee. Selvä on että lattiapehkuja jälkimäisessä tapauksessa on useammin vaihdettava, joten puhdistustyöstä muodossa tai toisessa ei pääse. Kuivaruokinnan yleiseksi tuleminen on yksinkertaistuttanut ruokintapuolta. Rehukaukaloina käytetään joko käytävältä täytettäviä itsetoimivia astioita tai kahden karsinan välissä sijaitsevia avonaisia astioita, joista kanat voivat syödä molemmilta puolin. Tarkastuspesien välttämättömyydestä ollaan melkein pä yksimielisiä ja käytetään niitä ainakin ensimmäisenä munintavuotena, siis niissä karsinoissa, joissa nuorikot ovat. Käytäväjärjestelmällä varustetussa kanalassa, olipa se suurempi tai pienempi, ei tarkastuspesien tutkiminen aina noin 2 tunnin väliajoin kovin paljon aikaa vie. Kurkistusaukko käytävän puoleisessa pesän luukussa ilmaisee joka pesää avaamatta missä on kana, missä ei.

S. S. Liiton rakennusneuvonta.

Kanalan rakentajien ei olisi siis syytä pitää vähäarvoisena sitä pitkäaikaista kokemusta, mitä taitavilla kananhoitajilla on ollut erilaisista kanalan rakennustavoista ja sisustuksesta ja jota kokemusta Suomen Siipikarjanhoitajain Liitto tarjoaa ja välittää rakentajille neuvojensa ja mallipiirustustensa kautta. Sangen paljon kysytäänkin neuvoja esim. kun vanhoja rakennuksia ja huoneita sisustetaan kanaloiksi. Neuvoja pyytävän olisi kuitenkin pidettävä mielessä, että on annettava mahdollisimman tarkat tiedot kaikesta, mikä asiaa koskee. Tuottaa ylivoimaisia vaikeuksia hyvän sisustussuunnitelman laatimiselle, ellei tiedä mikä seinä on etelään päin, mikä mukaan liitetyssä pohjapiirustuksessa on ovi, mikä ikkuna, voiko uunin sijoittaa minne vaan, ellei sitä ennestään ole,

vai onko sen paikka määrätty esim. jo olemassaolevan palomuurin ja piipun vuoksi j.n.e.

Poikashoito.

Nuorien kanojen kasvattaminen on kananhoidon vaikeimpia tehtäviä. Siksipä on erittäin tärkeätä, että kananpoikasille varataan sopivat tilat joko itse kanalasta tai rakentamalla erityinen poikashuone, joka lämmitetään tehokkaan keinoemon avulla. Jälkimmäinen tulee tietysti kysymykseen vain siellä, missä poikasia koneella haudotaan ja suurempia määriä kasvatetaan.

Katri Jahnesson.
Yhteishyvä 46/1928.

SEIKKAILU SEKIN

Oli elokuun viimeinen ilta v. 1933. Olin juuri riisunut saappaat jaloistani, kun sukulaismies, jonka luona vierailin, sanoi minulle: „Minä menen ampumaan tänä iltana metsäsian“. — En ollut koskaan nähnyt metsäsikaa, jonka vuoksi pyysin saada lähteä mukaan. Vedin siis uudelleen saappaat jalkaani ja illan hämärtäessä lähdimme metsään missä tämä sukulaiseni sanoi nähneensä metsäsian jälkiä. Matkaa sille paikalle oli noin pari kilometriä. Astelimme perätysten kapeaa kivistä polkua. Metsä oli hyvin sakeaa polun kummallakin puolen. Olin iloinen astellessani toverini jälessä. Ihailin hänen leveää niskaansa ja valtavia hartioitaan. Tiesin hänen olevan vahvan kuin karhun ja hänellä oli metsäsian rohkeus.

Saavuttuamme pienen ahon laitaa tarkastelimme sitä puiden välistä, mutta kun emme siinä mitään elävää olentoa nähneet, jatkoimme matkaamme sen poikki toiselle aholle. Pieni, sileä kallio erotti nämä ahot toisistaan. Jäimme siihen odottamaan metsäsian tuloa. Pimeys alkoi olla tuntuvampi, joten emme voineet nähdä kauas. Toverini varoitti minua pitämästä minkäänlaista ääntä, tai pienimpääkin melua. Olin niellyt mustikanlehden kurkkuuni ja teki mieleni rykäisemään, mutta en uskaltanut. Koeitin saada sen hieromalla lähtemään kurkustani, mutta en onnistunut. Se sai vaan toverini uudelleen varoittamaan minua. Hänellä on tavattoman tarkka kuulo. Mielestäni hän on maailman tarkkakuuloisin mies. Asetuin kalliolle puoleksi makaavaan asentoon ja tarkkailin siihen hakattuja kirjaimia. Minua alkoi väsyttää, sillä en ole tottunut olemaan öisin valveilla. Pian nukahdinkin ja näin unta. On sininen meri. Sen rannalla kasvaa suuri, tuuhea ja vihreä lehtipuu, jonka alla istuu hento tyttö. Hänellä on avoin kirja sylissä, mutta hän ei lue sitä. Hän katselee kauas merelle ja näyttää odottavan jotain — hän unelmoi. Aion

mennä hänen luoksensa, mutta minulla on tuskallinen olla, sillä kallio likistää allani ja minä herään. Tunnen pään kivistystä ja katselen ympärilleni. Näen toverini seisovan kallion juurella. Siinä hän on seissyt jo kauan samalla paikalla ja samaassa asennossa. Katson taakseen sille aholle, jonka yli tulimme ja pian näen siellä jonkun harmaan, joka näyttää liikkuvan. Alan ryömiä nelin kontin toveriani kohti niin hiljaa kuin voin. Hän kääntyy heti katsomaan minuun. Viittaa hänelle, että hän lähenisi minua. Kuiskin hänen korvaansa, että nyt se metsäsika taitaa olla tuolla aholla. Hän nyökkäyttää ja lähtee heti hiljaa hiipien sinne ja minä mukana, mutta mitään sikaa emme löydä. Käännyimme takaisin. Hän sanoo minulle: „Kiertäkäämme tuo toinen aho ja sitten lähdemme pois“. Alamme kiertää sitä toista ahoa. Se on paljon isompi. Sen takalaidassa on vanha muuri. Siitä on hajoitettu talo tai torppa. Muurin ympärillä kasvaa nokkosia ja vatun varsia. Kurkistelemme varovaisesti nokkosien yli ja silloin toverini antaa merkin, että hän on kuullut jotain. Samassa hän ojentaa pysynsä ja tähtää eteensä. Näemme harmaan olennon noin kymmenen askelen päässä meistä. Väälääntää päässäni, että jos ne täällä ennen asuneet ihmiset ovat unohtaneet possunsa tänne ja se on villiintynyt metsässä. Toverini tähtää kauan sillä on aivan pimeä ja hänellä on musta pyssy. Minulla on pistooli kädessäni, mutta minä en tähtää minnekään. Vihdoin äkkiä leimahtaa kirkas valo yön pimeydessä ja samalla kuulen vierestäni ankaran pamahduksen. Toverini pyssy on lauennut. Syöksymme molemmat hurjina ruudin savuun. Tätä menoa kestää muutaman askelen, jolloin teemme äkkikäänteeseen vasemmalle ja vauhimme kiihtyy kunnes tulemme ahon laitaa tiheään lepinkoon. Siinä toverini pysähtyy ja kuuntelee. Olen hiljaa että hän paremmin kuulisi. Kohta hän hyökkää hurjasti eteenpäin, mutta sikaa emme tavoita. Otimme tuohta koivusta ja sytytimme sen palamaan. Sen valossa etsimme otusta turhaan. Palaamme sille paikalle missä näimme sen. Ja siinä se mäyräparka onkin aivan kuolleena kyljellensä. Meille selviää heti että niitä on ollut kaksi. Toista emme huomanneet ennenkuin sitten vasta kun se pelästyneenä lähti pakoon. Luulimme sitä haavoitetuksi ja siinä koko juttu. Ilmielin lähdemme ja minä pakisen toverilleni: „Kyllä me se toinenkin saadaan; kun vaan näemme sen moskanaaman jäljet jossain niin otamme 10 miestä mukaamme, jolloin meitä on yhteensä 12 miestä. Saarramme sen possun sitten ja otamme sen elävänä kiinni. Syötämme ja juotamme sitä sitten jouluaattoon asti, jolloin saamme siitä jouluksi tuoretta soppaa.

Jyry-Ville.

LAKIEHDOTUS STERILISOIMISESTA VALMISTUNUT

Lakit. tri *Brynolf Honkasalo* on valtioneuvostolta saanut tehtäväkseen laatia luonnoksen sterilisatiota koskevaksi lakiehdotukseksi. Tri Honkasalo on noin viikko sitten jättänyt luonnoksensa valtioneuvostolle ja sisäasiainministeriössä on lakiehdotus parhaillaan käsiteltävänä ja tarkasteltavana. Tarkoitus on antaa asiasta esitys eduskunnalle vielä tänä syksynä.

Tri Honkasalon laatiman luonnoksen mukaan saadaan *heikkomielinen, mielisairas tai kaatuvatauti* sairastava henkilö steriloida ilman asianomaisen omaa suostumusta, jos se yhteiskunnan edun kannalta on katsottava tärkeäksi. Tällöin tulee kysymykseen vain asianomaisen tekeminen kykenemättömäksi jatkamaan sukua.

Toisen pakollisen sterilisointiryhmän muodostavat ne henkilöt, jotka lainvoiman saaneella tuomiolla on osoitettu syytä rikokseen, joka todistaa heillä olevan voimakuutensa tai suuntautumisen puolesta luonnottoman sukuvietin ja syytä on varoa, että he senvuoksi ovat vaarallisia toisille henkilöille tai yhteiskunnalle. Viimemainitussa tapauksessa on sterilisoiminen pitemmälle menevä ja näihin henkilöihin saadaan käyttää menetelmää, joka poistaa kyvyn sukupuoliyhteyden harjoittamiseen.

Lakiehdotuksen mukaan on sterilisatio myös vapaaehtoinen. Sen mukaan myös oikeustoimikykyinen henkilö voidaan *omasta pyynnöstään* tehdä kykenemättömäksi suvun jatkamiseen, jos toimenpiteen tueksi voidaan esittää pätevä yhteiskunnallinen tai inhimillinen syy, esim. jos perheellä on vakava sukurasitus. Myöskin *kuuromykkille* ja *kaatuvatautisille* voidaan myöntää helpommin dispensi avioliiton solmimiseen, kun sterilisoimisen kautta saadaan taakeit siitä, etteivät ne voi jatkaa sukua ja tuottaa yhteiskunnalle vajakykyisiä kansalaisia.

Lakiehdotuksen mukaan myöntää *lääkintähallitus* luvan suvunjatkamiskyvyn poistamiseen ja määrää samalla menetelmän, miten suvunjatkamiskyky on poistettava. Tämä määräys on otettu lakiin takeiden saamiseksi siitä, ettei sterilisoimista väärinkäytetä. Samaa tarkoittaa myös määräys, että sterilisoimisen saa suorittaa lääkäri vain sairaalassa. Nämä määräykset ovat paljon jyrkemmät kuin Ruotsin vastaavassa laissa.

KÖÖPENHAMINA

Tanskan pääkaupunki on tämän vuoden syyskuussa kutsunut Pohjoismaiden kuuromykät yhteiseen kokoukseen ja kuuromykkäin töiden näyttelyyn.

(Jatk. s:lle 125.)

URHEILUOSASTO

VIRALLINEN PÖYTÄKIRJA

Kööpenhaminassa elokuun 19 ja 20 päivinä 1933 pidetystä Kuuromykkäin Kansainvälisen Urheilukomitean V kongressista

Vuonna yhdeksäntoistasataa kolmekymmentäkolme, elokuun yhdeksäntenätoista päivänä kello yhdeksän neljäkymmentä avattiin Kööpenhaminassa Brohusgade 17:ssä Kuuromykkäin Kansainvälisen Urheilukomitean viides kongressi puheenjohtajan herra E. Rubens-Alcaisin toimiessa puheenjohtajana ja herrojen ensimmäisen varapuheenjohtajan H. Siepmannin, sihteerirahastonhoitajan A. Dressen ja teknillisten jäsenten F. Chanten, W. Bairdin ja J. P. Nielsenin häntä avustaessa.

Poissa oli syytä ilmoittamatta toinen varapuheenjohtaja herra H. Weigl.

1. Valmistava osa:

Hra J. P. Nielsenin, »Dansk Døvstumme Idrætsforbund'in» puheenjohtajan, lausuttua kaikki tervetulleiksi Kuuromykkäin Kansainvälisen Urheilukomitean puheenjohtaja piti tavanmukaisen puheen, jossa hän selosti CISS:n huomattavaa osaa ja tyydyttävää toimintaa, ja lausuttuaan kiitokset Dansk Døvstumme Idrætsforbund'ille, joka oli järjestänyt kongressin, ja Kordegn ved de Døvstummes Kirke'lle, joka oli asettanut suuremman talonsa kongressin käytettäväksi, hän ryhtyi suorittamaan valtuutettujen nimihuutoa ja heidän valtakirjainsa tarkastusta. Syntyi mielipiteiden vaihtoa sen johdosta, että herra Zegerius (Hollanti) ja Labecki-Labenzky (Puola) tekivät huomautuksen siitä, että herrat E. Rubens-Alcais ja A. Dresse olivat yhtäaikaan puheenjohtajana ja sihteerirahastonhoitajana sekä maansa edustajana. Viimeksi mainitut mukautuivat esitettyihin vaatimuksiin, jolloin edellinen heistä luopui Ranskan valtuutetun tehtävistä ja jälkimäinen lupasi asian tosin järjestettäväksi seuraavaan kongressiin.

Neljätoista maata oli täten säännönmukaisesti edustettuina:

1. Saksaa (Verband Deutscher Taubstummen) edusti herra H. Siepmann;
2. Englantia (British Deaf Amateur Athletic As.) herra W. Baird;
3. Itävaltaa (Hauptverband für Gehörlosen Sp. Österreich) herra F. Hofer;
4. Belgiaa (Fédération Sp. des S.M. de Belgique) hra A. Dresse;
5. Tanskaa (Dansk Døvstumme-Idrætsforbund) hrat J. P. Nielsen ja G. A. Svensson;
6. Suomea (Kuuromykkäin Urheiluliitto) hrat E. Karilas ja R. Pitkänen;
7. Ranskaa (Fédération Sp. des S.M. de France) hra F. Cante;
8. Hollantia (Nederlandsche Doovensporbond) hrat A. Zegerius ja Droncke;

9. Unkaria (Sikétnema Sport Club) herra Andor Brenner;

10. Italiaa (Comitato Sportivo Sordomuti Italiani) hra F. Pacenza;

11. Puolaa (Polski Związek Sportowy Idrotts-org.) hra H. Labecki;

12. Ruotsia (Svenska Dövstummas Idrottsorganisation) hrat O. Rydén ja E. Levau;

13. Tšekkoslovakiaa (Ceskoslovensky Svaz Hluch. Sport) hra V. Hauner.

Norja (Døves Idrettsforbud for Norge) oli ilmoittanut olevansa estynyt osallistumasta kongressiin, kun taasen Sveitsin (Schweizerische Gehörlosen Sportvereningung) edustaja herra A. Gübelin saapui kokoukseen vasta klo 10.55.

(Jatketaan.)

KUNNIANOSOITUS

Pohjoismaiden kuuromykkäinkongressin yhteydessä pidettiin myöskin Pohjoismaiden

Kuuromykkäin Urheiluliiton (N.D.I) edustajiston kokous, johon Suomen puolesta osallistuivat hrat Lauri Vainola ja Elias Savisaari. Tällöin annettiin Suomen edustajiston perilletoimitettavaksi N.D.I:n kunniajäsenkirja Kuuromykkäin Urheiluliiton puheenjohtajalle herra *Eino Karilaalle*, joka tarmokkaasti ja suurella uutteruudella oli toiminut N.D.I:n puheenjohtajana vuodesta 1926 lähtien. Kuten tunnettua, hra

Karilas erosi sanotusta toimesta viime vuoden elokuussa pidetyssä kongressissa monien muiden kotimaisten luottamustoimiensa takia.

Samassa yhteydessä jonnettiin Kuuromyökkäin Urheiluliiton puolesta arvokas kuvateos omituskirjoituksineen N.D.I:n nykyiselle puheenjohtajalle hra *J. P. Nielsenille*, joka esikuvallisena urheilujohtajana on kohottanut maansa kuuromykkäurheilun sille korkealle tasolle, millä se nyt on ja ylläpitänyt hyviä, toverillisiä urheilu-suhteita meidän maamme kanssa.

Lähetettyämme Teille keräyslistan varojen keräystä varten Lontoon Kuuromyökkäin Olympialaisiin v. 1935, jonka varmaan olette vastaanottanut, toivomme että Te vointinne mukaan osaltanne myötävaikutatte siihen, että keräys mahdollisimman pian saataisiin hyvään vauhtiin ja tulokseen. Matka Lontooseen kysyy paljon varoja. Liittomme pienet rahavarat ja suhteellisen pieni valtioapu eivät riitä maamme kuuromykkäin urheilutasoa vastaavan joukkueen lähettämiseen, ellemmä tämän keräyksen kautta saa lisää matkarahoja.

Keräyspalkkio on 5%, ja ilmoitamme väärinkäsityksen välttämiseksi että siihen *sisältyy* myös *postikulut*. Kun palkkio, 5%, on vähennetty, lähetetään jällellä oleva summa edullisimmin postiosoitukseksi, osoitteella: Taiteilija Lauri Vainola, Hikiä.

Kunnioittavasti:

KUL:n LIITTOHALLITUS

POHJOISMAISISSA K.M. URHEILUKISOISSA
KÖPENHAMINASSA 23.9.34 SAAVUTETUT
TULOKSET:

100 m juoksu:	Pituushyppy:
1. L. Fruerlund, T. 11,8	1. W. Westling, R. 620
2. B. Ahlbäck, S. 11,9	2. A. Röstad, N. 612
3. K. G. Åström, R. 11,9	3. R. Nyberg, N. 603
4. W. Westling, R. 12,0	4. K. G. Åström, R. 591
5. G. Madsen, T. 12,0	5. E. Edman, R. 590
6. G. K. Sörensen, T. 12,3	6. H. Nissen, T. 583
400 m juoksu:	Kuulantyyöntö:
1. T. Christensen, T. 55,0	1. W. Westling, R. 11.89
2. L. Fruerlund, T. 55,2	2. N. Rahmn, R. 11.68
3. R. Nyberg, N. 56,2	3. K. G. Åström, R. 11.20
4. G. Renner, R. 56,5	4. H. Nissen, T. 10.42
5. P. Palmu, S. 56,7	5. M. Tvillum, T. 10.38
	6. H. Tvillum, T. 10.01
1500 m viesti:	1500 m juoksu:
1. Tanska 3.47,4	1. T. Christensen, T. 4.26,0
2. Norja 3.47,5	2. H. Gardell, R. 4.29,8
3. Ruotsi 3.51,4	

3. Ö. Parkvall, R. 4.34,8	NAISET:
4. S. Tinnes, N. 4.35,5	80 m juoksu:
5. S. D. Pedersen, T. 4.43,3	1. A. Kjellin, R. 11,4
6. A. Sörensen, T. 4.48,5	2. U. Schultz, T. 11,6
	3. A. Eskelinen, S. 12,1
5000 m juoksu:	4. M. Andersson, R. 12,8
1. Ö. Parkvall, R. 17.22,0	5. K. Jespersen, T. 13,0
2. H. Gardell, R. 17.25,4	
3. N. J. Knudsen, T. 17.50,2	Pituushyppy:
4. S. D. Pedersen, T. 18.07,2	1. A. Kjellin, R. 428
5. A. Sörensen, T. 18.15,0	2. A. Eskelinen, S. 395
Korkeushyppy:	3. K. Jespersen, T. 391
1. Aage Larsen, T. 172	4. J. Johansson, R. 368
2. H. Tvillum, T. 165	5. R. Laitinen, S. 346
3. H. Nissen, T. 160	
4. W. Westling, R. 160	Korkeushyppy:
5. A. Röstad, N. 160	1. A. Kjellin, R. 126
6. K. G. Åström, R. 150	2. R. Laitinen, S. 125
Seiväshyppy:	3. S. Hör dum, T. 125
1. P. Ek, R. 322	4. U. Schultz, T. 120
2. G. Madsen, T. 310	5. H. Lundvall, T. 110
3. A. Röstad, N. 310	6. J. Johansson, R. 110
4. P. Palmu, S. 290	
5. E. Edman, R. 290	Kuulantyyöntö:
6. H. Nissen, T. 260	1. A. Kjellin, R. 9.43
Kiekonheitto:	2. H. Lundvall, T. 7.86
1. W. Westling, R. 39.66	3. S. Hör dum, T. 7.71
2. N. Rahmn, R. 34.77	4. R. Laitinen, S. 7.54
3. H. Nissen, T. 30.86	5. E. Christensen, T. 7.25
4. C. O. Hansen, T. 28.77	
5. S. A. Peuleche, T. 26.27	NUORTEN SARJA:
	200 m juoksu:
Keihäänheitto:	1. O. Renner, Kph. 25,7
1. W. Westling, R. 46.11	2. J. Petersen, " 26,4
2. H. Nissen, T. 40.82	3. W. Meyer, " 26,4
3. N. Rahmn, R. 39.85	4. E. Riis, " 27,8
4. G. Renner, R. 39.81	5. S. A. Larsen, Frc. 27,9
5. S. A. Peuleche, T. 39.58	
6. S. Tinnes, N. 38.44	2000 m juoksu:
Pisteet:	1. E. Riis, Kph. 6.40,6
Ruotsi . . . 55 pistettä.	2. P. Hansen, " 6.55,7
Tanska . . . 47 " "	3. B. Hansen, " 7.02,4
Norja . . . 14 " "	4. W. Meyer, " 7.29,7
Suomi . . . 4 " "	5. F. Hansen, " 7.38,0

— Kansainväliset k.m. urheilukilpailut Lontoossa 27—31 p:nä elokuuta 1935. Viides kansainvälinen urheilukongressi Kööpenhaminassa 1933 päätti, että seuraavat kansainväliset k.m. urheilukilpailut pidetään Lontoossa 1935. Ne järjestetään elokuuna 27—31 p:nä. Englannin k.m. urheiluliitto työskentelee määrätietoisena tarmokkaasti kisain valmistelussa. Ohjelma on julkaistu lehtemme syyskuun numerossa.

Järjestelytyöt käyvät Englannin k.m. urheiluliiton sihteerin W. Bairdin ja k.m. pastori Vernon Jonesin johdolla. Suuri englantilainen urheiluliitto (kuulevain) on luvannut apunsa joten on varmuus siitä, että kisat sujuvat hyvin. Englantilainen järjestelytoimikunta toivoo, että kaikki 16 jäsenmaata olisivat kisoissa mukana ja odottaa myöskin vieraita Amerikasta ja Japanista. Kaikille osanottajille koetetaan järjestää halvalla ruokaa ja asuntoja.

Kisoissa kilpaillaan seuraavissa lajeissa: yleisurheilu, uinti, jalkapallo, pyöräily ja tennis. Ampumakilpailuja ei voida järjestää syystä, ettei löydy sopivaa ampumarataa paikkakunnalla. Myös pyöräilykilpailujen järjestäminen entiseen tapaan tuottaa vaikeuksia englantilaisten tunnetun vanhoillisuuden vuoksi.

Viitaten toisten maiden tarmokkaisuun otteisiin olympialaisedustuksensa hyväksi kehoitamme maamme kuuroa urheiluväkeä panemaan parastansa varojen keräämiseksi, voidaksemme kaikessa hiljaisuudessa valmistautua yllättä-

mään voimakkaalla edustuksella niinkuin naapurimaamme nyt arvelevat. Muistakoot urheilijatkin velvollisuutensa oma-kohtaisella valmentautumisella, sillä voitto kysyy nyt teknillistä taitoa ja kylmiä hermoja kaikissa tilanteissa. Löytykö sitä heissä?

— **CISS:n** kansainvälinen ennätyskomitea on hyväksynyt uutena ennätyksenä tanskalainen A. Larsenin Kööpenhaminassa 24. 7. -34 saavuttaman korkeushyppytuloksen 1,75 m. Entinen ennätys 1,73 m oli ranskalaisen Brunnerin nimissä.

— **CISS:n vuosikirja** on ilmestynyt. Se on kiinnostava kirja, sisältäen luettelon kuuromykkäin urheiluliikkeen aikana pidetyistä kansainvälisistä kilpailusta, vuodesta 1905 lähtien ja selostuksen japanilaisten mestaruuskilpailuista. Selonteko CISS:ta ja siihen kuuluvista liitoista antaa paljon mielenkiintoista valaistusta urheiluelämään Euroopassa. Vuosikirja sisältää myöskin täydelliset usitut säännöt ja määräykset, maailmanennätykset ja viimeisten k.m. olympialaiskisojen tulokset. Kuvitus lisää vuosikirjan arvoa. Se on kirjoitettu ranskan ja saksankielillä. Maksaa suomalaisille noin 15—20 markkaa. Tilaukset tehtäköön os.: Eino Karilas, Helsinki, Kaptteeninkatu 9, D.

— **Hollannin** k.m. urheiluliitto toimeenpanee tavara-arpaajaiset, päävoittona loistoauto, hollannin kuuromykkäin osanoton hyväksi Lontoossa pidettäviin k.m. olympialaisiin 1935. Huomatkaa tämä, suomalaiset!

— **Urheilujohtaja Heinrich Siepmann**, Saksan k.m. urheiluliiton puheenjohtaja, on avannut Essenissä oman kirjapainon. Hra Siepmann on kirjapainoammattimies.

Valitus. Sen johdosta, että KUL:n liittoneuvoston viimeksi pidetyssä kokouksessa oli esitetty vastalause siksi, että KUL:n puheenjohtajalta oli evätty oikeus vapaasti liikkua sisäkentällä järjestämiemme mestaruuskilpailujen aikana, minä sanottujen kilpailujen ylitoimitsijana pyydän esiintuoda, etten minä tiennyt tuonlaisesta epäkohteliaasta menettelystä, ennenkuin siitä oli kulunut toista viikkoa. Asianomainen »uloskäskijä» — yllilähetti — oli toiminut omavaltaisesti eli ohi ylitoimitsijan. Sehän oli yksityisen henkilön pikkumaisuuden ja vihankaunan syytä, eikä järjestävän seuran. Luonnollisestihan KUL:n puheenjohtajalle kuuluu valta liikkua esteettä sisäkentällä milloin katsoo sen tarpeelliseksi. Järjestävän seuran nimissä minä täten paheksun ankarasti yllilähetin menettelyä ja valitan mitä syvimmästi sitä, että semmoisella rumalla tavalla oli loukattu KUL:n herra puheenjohtajaa, joka toivottavasti oli saanut kohdalleen tulleen vääryyden hyvitettyksi sillä, että hänet oli kutsuttu kilpailujen toimihenkilöille kiitokseksi järjestettyyn kahvilaan, ja siitä, että tämän valitus esitetään julkisesti.

Jussi Luomajoki.

H:gin K.m. V. & U.-seura järjestää tavanmukaisen iltaman palkintojenjakoineen 17 p:nä marraskuuta klo 19 K.m. Y:n huoneistossa Liisank. 27. Tervetuloa!

(Jatk. silta 122.) KÖÖPENHAMINA . . .

Kööpenhamina on vanha ja kuuluisa kaupunki. Se on perustettu v. 1186. — Kaupunki sijaitsee erittäin kauniilla ja sopivalla paikalla Juutinrauman rannoilla. Ja se on hyvin tärkeä kaupunki. Varsinkin vanhoina aikoina, kun se oli linnoitettu, suojeli se koko maata vihollisen hyökkäyksiltä.

Vuosisatojen kuluessa onkin kaupunki ollut usein vihollisten saartamana ja sotien jaloissa. Esim. vuonna 1658 marssi Ruotsin kuningas Kaarle Kustaa salmien yli ja piiritti kaupungin,

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat järjestävät ensi marrask. 3 p:nä vapaaviikko-illanvieton Kuurojenkoululla. Ohjelma runsassisältöinen ja hauska. — Tervetuloa!

Tampereella oli elokuun 26 p. jäsentenväliset kilpailut miehille 5-ottelussa ja naisille 3-ottelussa. Sää oli ihan-teellinen. Kilpailuihin otti osaa 7 miestä ja 3 naista.

Tulokset saatiin 5-ottelussa:
1) M. Katainen 328 pist., 2) T. Aittomäki 286,8 pist., 3) A. Ahonen 273 pist. ja 4) Y. Pajunen 270 pist.

Naisten tulokset 3-ottelussa:
1) Elli Kumpulainen 3 pist., 2) Helvi Sinisalo 6 pist., 3) Martta Katainen 9 pist.

Matti Katainen sai siis toisen kerran haltuunsa kiertopalkinnon.

Naisten kiertopalkinnon, jonka Helvi Sinisalo on voittanut 1 kerran, sai nyt haltuunsa täksi vuodeksi uusi tulokas Elli Kumpulainen, joka voitti kaikki lajit ylivoimaisesti, 100 m:n juoksussa saavutti ajan 15 sek. Jos hän treenaa huolellisesti, niin hänestä voi tulla ennätyksen rikkoja.

Joulukuun 2 p. seura järjestää pikkujouluun vieton k.m. yhdistyksen huoneistossa, Viinikankatu 12 palkintojenjakoinen, vaihtelevalla ohjelmalla. Tervetuloa maaseuduiltaikin joukolla Tampereelle viettämään yhdessä hauskaa pikkujoulu.

K. A.

Urheilukilpailut pidettiin Mikkelin kuuromykkäinkoulussa 12 p. syyskuuta. Koulun oppilaat ja opettajat kokoontuivat Mikkelin ajanmukaiseen Urheilupuistoon, joka sijaitsee koulun lähellä. Sekä pojat että tytöt kilpailivat. Yläluokan pojat työnsivät kuulaa ja heittivät keihästä. Kuulantyönnössä olivat kolmen parhaan tulokset seuraavat:

I. Eino Mäkipää 10,90 m, II. Pauli Kiviharju 9,20 m ja III. Helge Valonen 9,55 m.

Keihäänheitossa: I. Eino Mäkipää 30,40 m, II. Pauli Kiviharju 27,45 m ja III. Helge Valonen 22,60 m.

Keskiluokan pojat hyppäsivät pituutta ja korkeutta saaden seuraavat tulokset:

Pituushyppäys: I. Arvo Jussila 3,75 m, II. Sulo Mäkelä 3,45 m ja III. Jouko Välimäki 3,00 m.

Korkeushyppäys: I. Arvo Jussila 100 sm, II. Sulo Mäkelä 95 sm ja III. Jouko Välimäki 90 sm.

Alaluokan pojat juoksivat 60 m ja järjestys oli: I. Aarne Kantoniemi 11 sek., II. Pauli Saario 11 sek. ja III. Ahti Lahti 11,5 sek.

Sitäpaitsi juoksivat III-luokan pojat kahdessa ryhmässä 5 kertaa 100 m viestin ja II-luokan pojat samoin 5 kertaa 50 m viestin.

Yläluokan tytöt juoksivat 100 m ja kolmen parhaan tulokset olivat: I. Jenny Siniluoto 18,5 sek., II. Kaisa Paananen 19,2 sek. ja III. Ella Huovinen 19,4 sek.

Keskiluokan tytöt juoksivat 60 m. Tulokset olivat: I. Helle Lempinen 11 sek., II. Annikki Dunder 11 sek. ja III. Saara Jäntti 11,1 sek.

Alaluokan tytöt juoksivat 60 m saaden seuraavat tulokset: I. Taimi Kelkka 11 sek., II. Selma Tiuhonen 11,5 sek. ja III. Herta Holmström 12 sek.

Lisäksi juoksivat ylä- ja keskiluokan tytöt viestin.

Järjestyksessään olivat nämä toiset urheilukilpailut Mikkelin kuuromykkäinkoulussa.

vaikka hänet työnnettiin takaisin Ruotsiin. Hollantilaiset piirittivät kaupunkia v. 1700. V. 1711 riehui kaupungissa paha ruttotauti, jolloin 23,000 Kööpenhaminan asukasta kuoli. Suuret tulipalot ovat vuosisatojen kuluessa hävittäneet kaupunkia. Englannin sotajoukot piirittivät sitä v. 1807.

Myöhemmin aikoina on kaupunki kasvanut nopeasti ja on siinä nyt 700,000 asukasta.

Tanskalaiset ovatkin ylpeitä maansa pääkaupungin puolesta, jota sanotaankin »Kuninkaan kaupungiksi» (Kongens by) ja jossa vuosittain käy matkustajia kaikista maan ääristä.

Kööpenhamina on hauska ja vilkasliikkeinen kaupunki. Kun matkailija lähestyy sitä joko laivalla meren puolelta tahi junilla maaseudulta päin kiinnittää hän heti huomionsa loppumatomaan autojen, raitiovaunujen ja polkupyörien paljouteen, mikä korvia huumaavana näkyy ja kuuluu kaikkialta. (Kööpenhaminaa sanotaankin »polkupyörien kaupungiksi».) Keskeisimpiä paikkoja Kööpenhaminassa on Raatihuoneen tori ja Kuninkaan uusi tori. Näiltä toreilta lähtee eri suunnille suuria, leveitä katuja joitten varsilla olevat komeat, silmiähäikäisevät liikehuoneustot viekoittelevat ostamaan tavaroita, ja jotka illan tullen ikäänkuin kylpevät valovirrassa. Joka ilta loistavat valoreklaamit, mainostulet synkkää taivasta kohti. Kaikkea tätä huimaavaa valoa katselevat matkailijat ihmetellen.

Lyhyt lomaviikko Kööpenhaminassa kuluu todella hauskasti. Mutta jos matkailija tahtoo käyttää silmiään tutustuakseen tarkemmin kaupunkiin niin huomaa hän kyllä sen kurjuuden ja saastan, mikä piilee loistavan pinnan alla. Loistavien pääkatujen rinnalla on siellä kapeita sivukatuja, savun ja liian saastuttamia pimeitä, inhoittavia takapihoja. Siellä asuu tuhansia ihmisiä epäterveellisissä hökkeleissä, joihin aurinko ei milloinkaan paista, joissa lapset kasvavat nälän, kurjuuden ja liian keskellä sairaina ja kalpeina. Siellä suurkaupungin köyhät kituvat puutteen painon alla.

Kööpenhaminassa on suuria tehtaita, joissa insinöörit ja teknikot rakentelevat kalliita koneita ja hyviä tavaroita. Mutta siellä on myös suuri joukko työttömiä, jotka turhaan työtä etsivät. Suuret laumat maaseutulaisia pyrkivät muuttamaan Kööpenhaminaan, sillä heitä viehättää sen vilkas elämä. Mutta Kööpenhaminaan yhtä vähän kuin muihinkaan suurkaupunkeihin ei pidä kenenkään siirtyä työtä etsimään. Kilpailu siellä on niin kova. Tuhannet nuoret, jotka suurin toivein ja ilomielin sinne kulkevat ansaitsemaan muka ja jotka sinne siirtyvät valoreklaamien ja huvien houkuttelemina, joutuvatkin siellä valheystävään käsiin, jotka turmelevat ja hävittävät heidän ruumiinsa ja sielunsa.

OIKAISU

Kuuromykkäinlehden viime numerossa on mainittu niitten kuuromykkätyössä toimivien, kuulevien henkilöitten nimet, joille Kuuromykkäinliiton keskushallitus antoi raha-avustusta matkaa varten Pohjoismaiseen kuuromykkäin kokoukseen Kööpenhaminassa syyskuussa. Tässä luettelossa mainitaan myös, että rovasti Nyberg olisi niitten joukossa, joille matka-apua annettiin 900 mk. Tämä on kuitenkin erehdys.

Keskushallitus tarjosi kyllä hänellekin matkaraahan, vaan ilmoitti rovasti jo heti, ettei hän voinut tällä kertaa matkalle lähteä, joten hän ei ottanut vastaan matkaraahaa. Tämä mainitaan erehdyksen välttämiseksi.

MUISTO YSTÄVÄLLENI EEVA ASP'ille

Hämmästynyt ilme nousi kasvoilleni, nähdessäni sinun kuolinilmoituksesi. En osannut aavistaa, että kuluneena kesänä olet lähtenyt viimeiselle matkallesi. Tuskinpa lienet itsekään niin aavistanut. Olet jättänyt ystävä- ja toveripiirisi tänne jälkeesi. Sinä olet mennyt edellä. Toivot ehken tovereitasi perästä sinne taivaan kotiin luoksesi. Sinun on nyt hauska olla siellä, luona Jeesuksen. Muistan, miten puhuit aina Jeesuksesta. Sinulla oli toivo aina rinnassasi päästä Hänen luokseen taivaan kotiin. Jeesus on kuullut sinun pyyntösi ja niin Hän kutsui pois sinut täältä murheen laaksosta tykönsä taivaan kirkkauteen. Siellä olet nyt vapaa kaikista vaivoistasi. Sinä olit aina niin mukava veitikka leikinlaskussa. Sinä kerroit minulle aina mukavia juttuja, joita vieläkin muistan.

Muistan sen ajan, jonka olimme yhdessä. Sitten me erosimme. Se oli viimeinen käden puristus, vaikka ehken emme molemmat voineet arvata, että viimeisen kerran eroamme, mutta niin totta se oli. Minulla oli toivo vielä kerran sinua tavata. Nyt kuitenkin on kaikki turhaa ja myöhäistä täällä maanpäällä. Herran luona taivaassa on hauska tavata ja siellä olla yhdessä ijät loppumatta, jos sinne pääsemme.

Muistan niin hartaasti sinua, Eeva ja miten sinut voisoin unhoittaa mielestäni? Juohtui mieleeni, kirjoittaa tämän muistollesi, joskin olimme lyhyen ajan yhdessä. Muisto sinusta on unhoittumaton.

Vähäinen oloaika,
jonk' vietin kanssasi,
vaan kuitenkin se hetki
ei lähde mielestäni.

Sinua Eeva ystävällisesti muistaen

Hanna Romppanen.

MUISTOSANOJA EINO SOMPIN MUISTOLLE

Aika joutuu, vuodet vierii. Ihmisen elon ilta lähenee. Kun luo ajatuksensa taaksepäin, niin tuntuu eiliseltä se 15 päivä huhtikuuta, jolloin viimeistä kertaa olimme yhdessä aamiaisaterialla. — Olit silloin niin iloisella tuulella ja iloitsit kevään kauneudesta ja lintujen laulusta. Nousit aamulla varhain terveenä, luit ja laskit

läksysi, leikit ulkona veljesi ja sisaresi kanssa. — Aina pyysit lupaa mennä kylään, niinpä nyt-kin pyysit isältäsi lupaa, mutta veljesi kehoitti sinua menemään toisaanne, jonne lähditkin, vaan miksi käännit takaisin pyytämäsi paikkaan —? Ei kukaan meistä voinut aavistaa, että sinä, Eino, jo parin tunnin kuluttua jätät tämän maallisen vaelluksesi. Kun tieto sinun järkyttävästä onnettomuudestasi saapui, emme voineet uskoa, että tunnin kuluttua Taivaan Herra katkaisee elämäsi langan.

Mutta tuntuu siltä, Herra otti joukostamme parhaimman. Sinun äkillinen poismentosi tuntuu omaisiisi ja ystäviisi nyt niin ikävältä. Kuitenkin jäi lohdutukseksi meille se tieto, että olet päässyt ikuiseen lepoon Jumalan luona, jossa sinulta ovat loppuneet kärsimykset. Sinä Eino pääsit ikuista kesää viettämään Isän luo Kulta-kaupunkiin ja veisaamaan virsiä enkelien joukossa. Kirikkaana ja unohtumattomana säilyy muisto sydämässämme.

Sä läksit luotamme liian varhain,
Emme antaneet oisi.
Mut' Herran tahto on aina parhain,
Oppikaamme se ain' muistamaan.

Nurmo 2. 9. 34.

K. A. S.

Tietoja kotimaasta

Kirkkopäivät Tampereella. Pyhänmiestenpäivänä marraskuun 4 p:nä pidetään Tampereella tavanmukaiset kuuromykkäin kirkkopäivät Johanneksen kansakoululla. — Huom.! Leskenropo-säästölaatikot tuotava tyhjennettäviksi.

H. Nyberg.

Lahjoja Ävikille. Ävikille ovat lahjoittaneet jumalanpalveluksissa Huittisten kuuromykkät 30 mk. ja Tyrvään kuuromykkät 50 mk. sekä Paraisten kuuromykkät 24 mk. *Säynätsalosta:* puoliset *Konu* 10 mk., puoliset *Marttila* 10 mk., puoliset *Poutanen* 10 mk., *Henny Lindell*, *Helmi Tauriainen* ja *Elina Latvala* 5 mk. kukin. Lahjoittajille lämmin kiitos.

Kivi-juhla. Higin k.m.y:llä oli järjestetty 10 p. lokak. vaatimaton muistujuhla Aleksis Kiven 100-vuotispäivän johdosta. Tilaisuuteen oli saapunut tavallista enemmän yleisöä. Salin puhujakorke oli kukin koristettu ja sen yläpuolella seinällä riippui Suomen siniristilippu, vierellään Aleksis Kiven yksinkertainen kuva. Puhujapöydällä paloiivat kynttilät, jotka kohottivat juhlan tunnelmaa.

Herra E. Karilas lausui yleisön tervetulleeksi puheen samalla lyhyesti suuren runoilijan ja kirjailijan elämän työstä. Hän huomautti että Aleksis Kivi on tuonut syvältä Suomen kansan sielusta harvinaisen aarteen. Rovasti Nyberg piti esitelmän Aleksis Kiven elämästä lapsuudesta hautoaan asti. Puheen jälkeen esitti hra M. Mikkolainen Eino Leinon kirjoittaman runon »Aleksis Kivi». Lopuksi hra E. Karilaa kehoituksesta kohotettiin 3-kertainen eläköön Aleksis Kiven muistolle. Tähän päättyi vaatimaton, mutta hyvin onnistunut Kivi-juhla.

Kivi-juhlaa vietettiin Mikkelin kuuromykkäinkoulussa 9 p:nä lokakuuta. Tilaisuutta varten oli koulun juhlasali koristettu. Seinällä oli Aleksis Kiven muotokuva ja kateederin edessä pöydällä oli Kiven teokset syyslehtien ja sinivalkoisten nauhain ympäröiminä. Juhlan ohjelmassa oli

ensinnä tervehdyspuhe, jonka piti johtaja J. K. Palomaa. Sitä seurasi opettajat L. Hämäläisen esitelmä Kiven elämästä. Tauon aikana tarjottiin kaikille juhlan osanottajille omenoita. Sen jälkeen yläluokkainen Allan Vuola esitti kertomuksen ja opettaja K. Kärkkäinen piti puheen huomauttaen, miten Aleksis Kiven muisto velvoittaa kaikkia ahkeraan työhön. Tähän päättyi tämä kuuromykkäille järjestetty Kivi-juhla, josta he veivät koteihinsa hauskan muiston.

Seuraavana päivänä, lokakuun 10 p:nä oli koululla lupa.

Turun kuuromykkäinkoulussa omistettiin juhlahetki Kiven päivänä runoilijan muistoksi. Runoilija-neron köynnöksiin koristettu kuva oli kohotettu kunniapaikalle ja sen ympäristö oli kukin somistettu. Tilaisuus aloitettiin virrellä 290, josta laulettiin 1:n ja 5:s säkeistö. Opettaja Kierimo puhui lastentajuisesti, mutta hartautta herättävästi Kivestä ja hänen merkityksestään Suomen kulttuurielämässä. Koulun oppilas Olavi Hanhijoki lausui »Sydämeni laulun», jonka jälkeen tilaisuus lopetettiin virrellä 366.

Ennen koulusta poistamista tapahtui mieluisa yllätys, kun punaposkisilla omenilla täytetty kori lähti kiertämään juhlijain keskuuteen herättäen varsinkin pikkuoppilaisissa ihastusta.

Kauniin kesän vallitessa elokuun 5 p:nä k.m. »Heffatan» yhdistys teki retken Sammaljoelle K:n taloon. Aikaisemmin sen talon hallitus (isäntäväki) mielti kovasti, millä tavalla järjestettäisiin retkeläisten iloksi. Vihdoinkin päätettiin pyytää Sammaljoen kappalaista pastori Salmista pitämään puheen heille Jumalan sanasta. Hän lupasi ystävällisesti ja hänen tulkikseen pyydettiin kuuromykkäille tunnettu emäntä Elsa Ritala. Taloon kokoontui yli 30 k.m. joille tarjottiin ensin tupaantuliaiskahvit leipineen. Myös järjestettiin voileipä- ja kahvitarjoilut k.m. hyväksi. Kello 1/2 1 tullessa, saapui pastori Salminen omalla autolla pihaan. Ja sitten tuotiin autosta sisään sellainen loota, jossa luulimme olevia kirjoja, mutta petyimme, sillä siinä oli matkaharmonio, jonka hänen pitää kuljettaa pyhäkoulutarkastustaloon, samalla matkalla. Ensin laulettiin pastori Salmisen soittaessa virsi 126 (värsy) 1, 2 ja 3, ja sitten hän rupesi puhumaan hyvin kauniin tekstin (P. Paavalin edellinen Epistola Timoteuksen tykö 1 luvun 1 ja 15) johdolla. Sen saarnan alkauseet oli: »Se on totinen sana ja kaiketi mahdollinen ottaa vastaan, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä vapahtamaan, joista minä suurin olen». Saarnan loputtua, laulettiin (sama virsi) 4 ja 5. Sitten pastori Salminen lähti pyhäkoulutaloon. Samalla saimme ilolla kuulla hänen kertoneen uutisena, että Karkun evankelisen kansanopiston taholta oli tehty sellainen uusi ehdotus kuulevien keskuudesta, saada kuuroille evankelien puhuja joka matkustaa ympäri ikäpäi koko suomen saarnailmassa.

Riihimäki. Jumalanpalvelus Riihimäellä pidetään marrask. 18 p. Kokoonnutaan kirkkoon heti kuulevain jumalanpalveluksen jälkeen kello 12. Puheenjohtaja on luvannut kertoa käynnistään Köpenhaminan pohjoismaisessa kuuromykkäinkokouksessa jumalanpalveluksen jälkeen

Kuuromykkäinkoulut. Opettajatar Elna Emilia Piikivi on määrätty kahtena koevuotena hoitamaan Oulun kuuromykkäinkoulun naiskäsitöiden opettajattaren virkaa.

Kuolleita. Viime kesäkuun 6 p. kuoli tapaturmaisesti kuuromykkä Yrjö Vilkas. Hän oli lähtenyt polkupyörällä kotiaan Kymin Helilästä klo 16.30 Heinlahteen tapaamaan koulutoveriaan Turun ajoilta. Kotiinsa hän aikoi palata seuraavana päivänä. Mutta Yrjö ei osannutkaan toverinsa kotiin, vaan harbaili muutaman tunnin ja lähti sitten takaisin kotiinsa päin. Vähää ennen Kyminlinnan ylikäytävää oli auto sivuuttanut Yrjön, nostattaen sakean tumopilven Yrjön ympärille. Näin Yrjö ei nähnyt tulevaa junaa eikä kuullut sen varoitusmerkkiä, vaan joutui ylikäytävällä kaamealla tavalla junan alle, ruhjoutuen vaikeasti ja kuollen heti. Yrjön isä sanoo, että se oli Yrjön kohtalo, jota hän ei voinut väistää.

Yrjö Vilkas kävi ensin Turun kuuromykkäinkoulua 2 vuotta ja siirtyi sitten Mikkelin kuuromykkäinkouluun, josta hän sai päästötodistuksen viime keväänä. Hänen mieli-

työtään koulussa oli urheilu, jossa hän saavutti hyviä tuloksia. Hänestä toivottiin tulevan kuuromyökkäin urheilijain joukkoon huomattava apu.

Yrjö Vilkas haudattiin kesäkuun 13 päivänä. Hautaus-tilaisuus muodostui suureksi surujuhlaiksi, sillä Yrjöllä oli paljon ystäviä. Hänen hautakumpunsa Kymin hautausmaalla peittyi runsailla kauneilla kukkalaitteilla.

Levätköön rauhassa! Yrjö on nyt siellä, missä vaiva on loppunut ja missä hän kuulee ja saa laulaa kiitosta Jumalalle.

— Turun kuuromyökkäinkoulun ensimmäisen luokan oppilas *Veikko Emil Tuomainen* hukkuu heinäkuun 25 päivänä Langinkoskeen. Isänsä syntymäpäivänä hän oli mennyt toisen, ikäisensä pojan kanssa rannalle peseytymään. Hän luiskahti kiveltä veteen ja virta vei hänet. Puolen tunnin kuluttua hänet saatiin ylös, mutta pieni elämä oli liidellyt ikuisiin iloihin.

Hän oli syntynyt Kotkassa ja oli kuollessaan 11 vuoden vanha.

— Syyskesällä ilmestyi Suomeen vaarallinen tauti, joka on levinnyt yli maamme. Jokapäivä kertovat sanomalehdet tästä taudista ja sen uhreista. Kehen »lapsihalvaus»-tauti tarttuu, se on melkein kuoleman oma. Tähän tautiin sairastuvat sekä lapset että vanhemmat ihmiset. Tietoomme on tullut, että eräs kuuromyökkä nuori neitokin joutui kuoleman omaksi sairastettuaan lapsihalvausta. Porvoon pitäjistä kotoisin oleva nuorityttö *Maini Gustafsson* kuoli lapsihalvaukseen 11 päivänä syyskuuta 20 vuoden vanhana.

Vainaja pääsi pois Porvoon k.m. koulusta v. 1930. Hän oli erittäin lahjakas, hyväsydäminen ja vakava tyttö, johon hänen opettajansa ja toverit hartaasti olivat kiintyneet. Maini oli ensimmäinen lapsihalvauksen uhri Porvoossa. Ei tiedetä mistä hän taudin siemenen sai. Mainin viimeisiä sanoja oli: »Isän ja äidin tähden

olisin vielä tahtonut elää, mutta tyydyn kuitenkin Jumalan tahtoon». Muutamat toverit tahtoivat mennä häntä katsomaan, mutta Maini ei suostunut siihen, vaan sanoi: »minä en enää kuulu teihin». Mainilla oli kuuromyökkä veli, joka kuoli pari vuotta sitten. Kaunis muisto jäi Mainista sekä vanhempain että toverien ja opettajien mieleen.

Kuollut tapaturmaisesti. Viime elokuun 28 p:nä tapahtui Vihdin pitäjän Sukselan kylässä yliajo-onnettomuus, jolloin kuuromyökkä *Johanna Vilhelmina Vikström* jäi erään moottoripyörän alle, saaden ruumiiseensa pahoja loukkaantumisia, joiden johdosta hänen henkiin jäämistään epäiltiin. Ainoastaan lyhyen ajan tajuissaan oltuaan kuolikin Vikström Vihdin kunnansairaalaan 28 p. elok. Hän oli syntynyt 11. 3. 1871 rustitilallisen tyttärenä Vihdin Ali-Jaakkolassa.

Mimmi Vikströmin tapaturmainen kuolema vaikuttaa järkyttävästi kaikkiin niihin, jotka hänet tunsivat. Hän oli käynyt 9 vuotta kuuromyökkäinkoulua Porvoossa ja koulusta päästyään jäi kotitaloonsa ottamaan osaa taloustehtäviin. Hänellä oli suuri ja varakas koti. Hän oli laajalti tunnettu kotipaikallaan. Vilkaana, toimeliaana, ahkerana herätti hän huomiota kuulevain henkilöitten parissa. Paikkakunnan kuuromyökkäin joukossa oli hän johtava henkilö, jonka kodissa he usein kävivät asioitaan kertomassa. Erinomaisen suuren palveluksen teki Mimmi Vikström Suomen Kuuromyökkäinliitolle levittämällä koulueudullaan sen kirjasia ja joululehtiä suuret määrät. Joululehtemme ensi ilmestymisestä asti v. 1908 oli hän Liittomme vilkas ja reipas asiamies. Joka jouluksi myi hän noin kaksisataa joululehtiä. Hän kulki talosta taloon ensin keräämässä tilaukset ja sitten viemässä ne tilaajille. Niin uskollista, palvelevaa, rehellistä

ja innokasta asiamiestä ei meillä ole toista ollut. Laajoissa piireissä oli hän tuttu lehtikauppiaina. Kuka olisi luullut, että tämä vilkas ja liikkumiseen tottunut nainen saisi tapaturmisen kuoleman jäätyään pimeässä ja sateessa moottoripyörän alle, missä menetti henkensä. (Tieto Mimmi Vikströmin kuolemasta joutui tämän lehden toimitukselle vasta lokakuussa). Kauniissa muistossa hän elää. Viime vuodet asui Mimmi sokean veljenpoikansa kanssa yhdessä.

Junan alle. 30 p. syysk. klo 16.40:n aikaan jäi eräs nuorehko naishenkilö postijunan n:o 801 eteen noin 2¹/₂ km:n päässä Suhmuran seisakkeelta Hammasladden asemalle päin. Nainen viskautui radan sivuun saaden vaikeita rujevammoja päähänsä ja vasempaan jalkaansa. Hänet vietiin samalla junalla Joensuun asemalle, jossa todettiin hengen onnettomuuden uhrista jo lähteneen. Myöhemmin kävi selville, että surmansa saanut oli talousapulainen Hulda Hurri Kiihtelysbaarasta, syntynyt Mikkelin maalaiskunnassa ja iältään n. 25-vuotias kuuromyökkä. Hän oli kulkenut radalla huomaamatta junan tuloa.

Kiitos. 50-vuotismerkkipäiväni johdosta saamistani kallisarvoisista lahjoista, kirjeistä, korteista ja sähkösanomista sekä kauniista kukista pyydän ystäväini sydämellisesti kiittää.

Köpenhaminassa 21 p. syysk. 1934.

Hannes Ylén.

Lahden Kuurot Urheilijat! Perustamiskokouksessa otettuja erinomaisen onnistuneita **valokuvia** (sisällä) saa tilata allekirjoittaneelta. Hinta 3:50 kpl. + postimaksu 50 p:ää.

R. PITKÄNEN, Helsinki, Liisank. 27 E 10.

Rustitilallisen tytär

Johanna Vilhelmina Vikström

syntynyt 11. 3. 1871 Vihdin Ali-Jaakkolassa, kuoli tapaturman aiheuttamana Vihdin kunnansairaalaan 28. 8. 1934.

Omaiset.

KUUROMYKKÄIN LEHTI

Suomen Kuuromyökkäinliiton äänenkannattaja

Ilmestyy Helsingissä kerran kuukaudessa, kuun alkupäivinä.

Toimittajat: Huugo Nyberg, vastaava, Johanneksentie 4. Rurik Pitkänen, toimitussihteeri, Liisankatu 27, E. Käsi-
kirjoitukset lähetettävä ennen kuukauden loppua ehtiäkseen seuraavaan numeroon.

Lehden konttori: Johanneksentie 4. Ottaa vastaan tilauksia ja ilmoituksia. Lehteä voi myöskin tilata postista ja asiamiehiltä.

Tilauhinta: 20 markkaa vuosikerta. Puolen vuoden tilauksia ei vastaanoteta.

Ilmoitushinnat: Kertailmoituksista 50 penniä palstamillimetreiltä. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 10 markkaa. Kuolinilmoitukset 20 markkaa. Postikulujen välttämiseksi pyydetään maksu lähettämään ilmoituksen mukana lehden konttoriin.